

2) określa zapotrzebowania uczestników na surowce, materiały techniczne, maszyny, urządzenia, instalacje, kredyty itp., potrzebne dla wykonywania programu produkcji i zbytu, oraz zgłasza właściwym władzom zapotrzebowania, których uczestnicy nie mogą sami pokryć, rozdziela kontyngenty między uczestników, a w razie potrzeby organizuje wspólny zakup potrzebnych surowców i materiałów;

3) organizuje, a także utrzymuje składy celem tworzenia i magazynowania produkcji, zapasów surowców i materiałów technicznych;

4) organizuje import;

5) opracowuje i opiniuje projekty nowych przedsiębiorstw i organizuje nowe przedsiębiorstwa;

6) przedkłada właściwym władzom projekty cenników, projekty taryf przewozowych i projekty regulowania warunków pracy tudzież współdziała w kontroli cen i kalkulacji;

7) określa i zgłasza właściwym władzom zapotrzebowania uczestników na koniecznych pracowników umysłowych i fizycznych;

8) reprezentuje uczestników w sprawach ich zbiorowego stosunku do pracowników;

9) reguluje i kontroluje wykonanie przez uczestników zarządzeń władz w zakresie gospodarki węglowej;

10) stawia wnioski w sprawie tworzenia przymusowych porozumień w dziedzinie produkcji, zbytu, skupu;

11) współdziała w kontroli transakcji zawieranych przez uczestników oraz ich grupy, zbiera wszelkie dane, informacje, wyjaśnienia, ma prawo wglądu do ksiąg, dokumentów, oraz dostępu do wszelkich biur i pomieszczeń przedsiębiorstw;

12) prowadzi ewidencję zatrudnienia poszczególnych przedsiębiorstw, ich załóg, zapasów produktów, surowców, materiałów potrzebnych do produkcji oraz wszelkich danych, potrzebnych do ustalenia zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw, stopnia wykorzystania tej zdolności, oraz sprawności przedsiębiorstw;

13) wykonywuje inne czynności zlecone przez władze.

§ 7.

Nakazy i zakazy, przewidziane w § 6 punkt 1, W. N. O. P. W. wydaje sama.

Wszystkie inne czynności, przewidziane w § 6, W. N. O. P. W. wykonuje bądź sama, bądź też za pośrednictwem swych uczestników, bądź też przy pomocy organizacji przez siebie utworzonych.

§ 8.

Uczestnikami W. N. O. P. W. są wszystkie przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją węgla kamiennego, brunatnego, brykietów węglowych, koksu i produkowanych łącznie z wydobyciem węgla węglowodopodnych tudzież przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą tych produktów w zastępstwie biur sprzedaży przedsiębiorstw je wytwarzających (wspólne biura sprzedaży, koncerny, „Paliwo” Sp. z o. o.) jako też następujące związki powyższych przedsiębiorstw:

- a) Unia Polskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego w Katowicach,
- b) Rada Przemysłowców Górniczych i Hutniczych Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie,
- c) Polska Konwencja Węglowa w Katowicach,
- d) Związek Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego w Katowicach,
- e) Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych i Hutniczych Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego w Sosnowcu.

Minister Przemysłu i Handlu jest władny w drodze zarządzeń, wydawanych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, wykluczać poszczególne przedsiębiorstwa z W. N. O. P. W. oraz pociągać do uczestnictwa w niej przedsiębiorstwa do niej nie należące.

§ 9.

Uczestnicy W. N. O. P. W. są obowiązani do stosowania się do przepisów niniejszego statutu oraz postanowień władz organizacji; mają oni nadto obowiązek regularnego uiszczania opłat na pokrycie kosztów działalności organizacji.

§ 10.

Wydatki W. N. O. P. W. pokrywa się z opłat uczestników, które ustala Komitet Wykonawczy, a zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu, oraz z innych dochodów.

§ 11.

Organami W. N. O. P. W. są:

- 1) Komitet Wykonawczy (Zarząd),
- 2) Rada,
- 3) Zebranie Uczestników,
- 4) Komisja Rewizyjna,
- 5) Komisje fachowe,
- 6) Sąd Polubowny.

§ 12.

Na czele W. N. O. P. W. stoi Komitet Wykonawczy (Zarząd), który kieruje działalnością, zarządza funduszami organizacji i reprezentuje ją na zewnątrz.

Komitet Wykonawczy składa się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego oraz 5 innych członków, z których jeden pełni funkcję dy-

rektora, drugi funkcję zastępców dyrektora, a jeden funkcję delegata w Warszawie.

Członków Komitetu Wykonawczego powołuje Minister Przemysłu i Handlu drogą nominacji.

Komitet Wykonawczy jest odpowiedzialny za swoją działalność i za działalność W. N. O. P. W. wobec Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 13.

Komitet Wykonawczy zbiera się w terminie i w miejscu, wyznaczonym przez przewodniczącego, a w razie jego nieobecności lub przeszkody — przez zastępcę przewodniczącego.

Komitet Wykonawczy jest zdolny do powzięcia uchwał przy obecności co najmniej 3 członków, w tym przewodniczącego i dyrektora lub ich zastępców.

Uchwały Komitetu Wykonawczego zapadają większością głosów obecnych; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 14.

Każda uchwała Komitetu Wykonawczego może być zacepiona przez zainteresowanego uczestnika zażaleniem do Ministra Przemysłu i Handlu.

Odpis zażalenia powinien być jednocześnie doręczony Komitetowi Wykonawczemu.

Zażalenie nie wstrzymuje wykonania zacepionej uchwały.

Wstrzymanie zacepionej uchwały może zarządzić Minister Przemysłu i Handlu albo sam Komitet Wykonawczy.

§ 15.

Komitet Wykonawczy może uchwalić regulamin swego urzędowania.

W. N. O. P. W. posiada w Warszawie swoją delegaturę w celu utrzymania łączności z władzami i załatwiania zleconych jej spraw.

§ 16.

W imieniu Komitetu Wykonawczego występuje na zewnątrz przewodniczący lub dyrektor względnie ich zastępcy oraz delegat W. N. O. P. W. w Warszawie (§ 12 ust. 2).

Wszelkie zobowiązania i akty prawne podpisuje w imieniu W. N. O. P. W. przewodniczący lub dyrektor, albo łącznie dwaj ich zastępcy. Inne pisma podpisuje dyrektor lub jego zastępca.

§ 17.

Nadzór nad W. N. O. P. W. sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

§ 18.

W obradach organów W. N. O. P. W., wymienionych w § 11 punkty 1, 2, 3 i 5, mogą uczestniczyć delegaci Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Spraw Wojskowych.

Zakres działania delegatów ustala Ministrowie, którzy ich powołują.

Funkcje delegatów mogą być powierzone także członkom Komitetu Wykonawczego.

Komisarz, wyznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu, ma prawo brania udziału w obradach organów W. N. O. P. W. wymienionych w § 11 punkt 1 — 5 i zawieszania uchwał tych organów. Od zawieszenia przysługuje W. N. O. P. W. prawo odwołania się w ciągu trzech dni do Ministra Przemysłu i Handlu. Jeżeli w przeciągu siedmiu dni od chwili otrzymania odwołania Minister Przemysłu i Handlu nie uchyli zawieszonej uchwały Komitetu Wykonawczego, uchwała ta staje się prawomocną.

§ 19.

Biuro W. N. O. P. W. prowadzi dyrektor organizacji przy pomocy zaprzysiężonych urzędników tego biura oraz przy pomocy zaprzysiężonych urzędników uczestników organizacji.

§ 20.

Rada składa się z 15 do 20 osób, mianowanych przez Ministra Przemysłu i Handlu spośród przedstawicieli uczestników organizacji.

Zadaniem Rady będzie ustalanie zasadniczych wytycznych dla działalności organizacji, oraz opiniowanie lub decydowanie o wnioskach, które przedłoży jej w tym celu Komitet Wykonawczy.

§ 21.

Zebrania uczestników zwołuje Komitet Wykonawczy w terminie i miejscu przez siebie wyznaczonym.

Komitet Wykonawczy obowiązany jest zwołać zebranie uczestników na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu w terminie, miejscu i z porządkiem obrad, w zarządzeniu tym podanymi.

§ 22.

Do zakresu działania zebrania uczestników należą:

- a) dokonanie wyboru Komisji Rewizyjnej,
- b) zaopiniowanie na żądanie Komitetu Wykonawczego ilości, składu i zakresu działania komisji fachowych oraz ich regulaminu,
- c) zaopiniowanie na żądanie Komitetu Wykonawczego wysokości opłat uczestników oraz terminów i sposobów ich uiszczania,
- d) zaopiniowanie na żądanie Komitetu Wykonawczego regulaminu zebrań uczestników,
- e) wysłuchanie i rozpatrzenie sprawozdania Komitetu Wykonawczego za ubiegły rok obrachunkowy,
- f) wysłuchanie sprawozdania Komisji Rewizyjnej za ubiegły rok obrachunkowy,
- g) załatwianie innych wniosków przedłożonych przez Komitet Wykonawczy.

§ 23.

Zebranie uczestników zwołuje przewodniczący Komitetu Wykonawczego lub jego zastępca; przewodniczącego zebrania wybierają zebrani uczestnicy większością głosów.

§ 24.

Zebranie uczestników jest prawomocne bez względu na ilość obecnych.

Uchwały zebrania uczestników zapadają wyłącznie głosami uczestników, względnie ich zastępców.

Uchwały zebrania uczestników zapadają zwykłą większością głosów oddanych; w razie równości głosów uchwała nie dochodzi do skutku.

Każdy uczestnik ma jeden głos.

§ 25.

Odpis protokołu zebrania uczestników winien być przedłożony Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 26.

Zebranie uczestników wybiera Komisję Rewizyjną w składzie 5 osób spośród przedstawicieli uczestników W. N. O. P. W. na przeciąg jednego roku.

Komisja Rewizyjna bada działalność finansową Komitetu Wykonawczego i co najmniej raz do roku składa na zebraniu uczestników sprawozdanie z tego badania.

Członkowie Komisji Rewizyjnej mogą po upływie roku być wybrani ponownie.

Komisja Rewizyjna sama konstituuje się i ustala swój regulamin.

§ 27.

Komitet Wykonawczy powołuje według własnego uznania lub na podstawie opinii zebrania uczestników komisje fachowe, które mają na celu przygotować i opiniować sposób wykonania poszczególnych zadań W. N. O. P. W.

Komisje fachowe działają na podstawie regulaminów lub wskazówek, otrzymywanych od Komitetu Wykonawczego.

§ 28.

Spory uczestników W. N. O. P. W. między sobą oraz spory ich z W. N. O. P. W., wynikłe w zakresie działalności organizacji, będą rozpatrywane i rozstrzygane przez sądy polubowne w składzie dwóch arbitrów i superarbitra wedle przepisów kodeksu postępowania cywilnego o sądownictwie polubownym przy uwzględnieniu postanowień niniejszego statutu. Nakazy i zakazy, wydawane przez W. N. O. P. W. w charakterze organu Ministra Przemysłu i Handlu (§ 6 pkt 1), nie podlegają rozpoznaniu przez sąd polubowny.

§ 29.

Sędziów polubownych ustanawiają strony, każda po jednym.

W wypadku uchylenia się strony od ustanowienia sędziego polubownego, wyznacza go Komitet Wykonawczy na pisemny wniosek strony drugiej, a jeżeli stroną w sporze jest W. N. O. P. W., wyznacza go Minister Przemysłu i Handlu.

§ 30.

Sędziowie polubowni wybierają przewodniczącego.

W wypadku niemożności uzgodnienia osoby przewodniczącego przez sędziów polubownych wyznacza go na wniosek jednej ze stron Komitet Wykonawczy, a jeżeli stroną w sporze jest W. N. O. P. W., wyznacza go Minister Przemysłu i Handlu.

§ 31.

1) Likwidacja W. N. O. P. W. nastąpi: a) z mocy samego prawa w terminie, podanym w obwieszczeniu Ministra Spraw Wojskowych, przewidzianym w art. 47 ustęp (1) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, lub b) zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych. Zarządzenie to będzie ogłoszone w Monitorze Polskim.

2) W ciągu najdalej 2 tygodni Komitet Wykonawczy W. N. O. P. W. ogłosi sposób likwidacji, wybierze komisję likwidacyjną i określi jej zakres działania.

3) Majątek pozostały po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzytelności podlega rozdziałowi między uczestników W. N. O. P. W. w stosunku do wysokości uiszczonych opłat.

—oOo—

507.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 września 1939 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych o obowiązku przystąpienia do Związku Elektryczni Polaków w Warszawie przedsiębiorstw, wytwarzających, przetwarzających, przesyłających lub rozdzielających energię elektryczną w celu zawodowego jej zbytu oraz o nadaniu temu Związkowi charakteru organizacji przymusowej w rozumieniu art. 53 ust. (2) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

Na podstawie art. 29 ust. (1) pkt 4 oraz ust. (2) i (4) oraz art. 53 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku

świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządzam co następuje.

§ 1. Związkowi Elektrowni Polskich w Warszawie nadaje się charakter organizacji przymusowej w rozumieniu art. 53 ust. (2) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 2. Przedsiębiorstwa, wytwarzające, przetwarzające, przesyłające lub rozdzielające energię elektryczną w celu zawodowego jej zbytu, które nie są członkami Związku Elektrowni Polskich w Warszawie, z mocy niniejszego zarządzenia stają się członkami tego Związku na okres, w ciągu którego obowiązuje niniejsze zarządzenie, bez prawa wcześniejszego wystąpienia; zawiesza się również na ten okres prawo wystąpienia ze Związku Elektrowni Polskich przedsiębiorstw, które już należą do tej organizacji.

§ 3. Organizację, cel i zakres działania Związku Elektrowni Polskich normuje statut tego Związku, zatwierdzony przez Komisarza Rządu na m. st. Warszawę decyzją z dnia 18 października 1929 r. Nr BP. 9252/29, z uwzględnieniem przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 4. Związek Elektrowni Polskich w Warszawie oprócz celów przewidzianych w statucie ma za zadanie:

- a) dokonywanie czynności zleconych przez Ministra Przemysłu i Handlu,
- b) współdziałanie z władzami przy wykonywaniu ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych,
- c) zapewnienie najbardziej celowych z punktu widzenia potrzeb Państwa warunków pracy zakładów elektrycznych.

§ 5. Związek Elektrowni Polskich ma prawo i obowiązek organizować w granicach posiadanych uprawnień produkcję i dostawę energii elektrycznej przede wszystkim dla potrzeb obrony Państwa, a w szczególności:

- a) ustalać zapotrzebowanie, organizować wspólne zakupy i wydobywać przydział materiałów pędnych, surowców i wszelkich wyrobów potrzebnych dla ruchu zakładów elektrycznych oraz ich odnowienia lub rozbudowy,
- b) zgłaszać właściwym władzom zapotrzebowanie na personel fachowy dla zakładów elektrycznych,
- c) współdziałać w kontroli nad wykonywaniem przez członków Związku obowiązków wynikających z przepisów ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych,
- d) organizować wzajemną pomoc i wymianę energii elektrycznej pomiędzy przedsiębiorstwami członków Związku,
- e) opracowywać plany ograniczeń dostawy energii elektrycznej poszczególnym kategoriom odbiorców oraz w tych przypadkach, gdy zakład elektryczny nie może w należyty sposób zaopatrywać swoich odbiorców w energię elektryczną, przydzielać tych odbiorców innym zakładom elektrycznym z równoczesnym ustaleniem warunków tych dostaw,
- f) opracowywać i przedstawiać Ministrowi Przemysłu i Handlu wnioski, dotyczące świadczeń, wynikających z ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, a w szczególności wnioski w zakresie pkt e) niniejszego paragrafu,
- g) wydobywać i opiniować kredyty dla Związku i jego członków.

§ 6. Minister Przemysłu i Handlu może w myśl art. 29 ust. (4) i art. 53 ust. (1) przekazać w całości lub w części Związkowi Elektrowni Polskich w Warszawie swoje uprawnienia, przewidziane w art. 29 ust. (4), art. 32 i art. 53 ust. (1) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 7. Minister Przemysłu i Handlu mianuje Radę i dyrektora Związku.

§ 8. Niezależnie od świadczeń, przewidzianych w statucie Związku Elektrowni Polskich, Rada Związku może obciążać członków opłatami specjalnymi na koszty działalności organizacji oraz opłatami związanymi z organizacją wspólnych zakupów jak również opłatami, wynikającymi z kosztów wykonania obowiązków, nałożonych przez ustawę o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

Wysokość tych opłat, sposób ich uiszczania i rozłożenia na poszczególnych członków Związku ustala Rada Związku uchwałą, podlegającą zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 9. Organizację zakupów i sprzedaży surowców, materiałów i wszelkich produktów, potrzebnych dla ruchu zakładów elektrycznych, dla ich odnowienia lub rozbudowy, Rada Związku może powierzyć spółdzielni „Polskie Elektrownie — Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie” albo innym organizacjom handlowym, jeżeli one przyjmą na siebie ten obowiązek.

§ 10. Nadzór nad czynnościami, wykonywanymi przez Związek Elektrowni Polskich w Warszawie w zakresie przewidzianym w niniejszym zarządzeniu, sprawuje komisarz rządowy, mianowany przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Komisarz rządowy ma prawo brać udział w walnych zgromadzeniach i w posiedzeniach Rady, ma prawo wglądu do akt Związku oraz żądania od prezesa i dyrektora Związku wszelkich wyjaśnień.

Komisarz rządowy może zawieszać uchwały i decyzje władz Związku w ciągu 2 dni od chwili powzięcia o nich wiadomości. Przeciw tym decyzjom komisarza rządowego służy władzom Związku prawo wniesienia w ciągu 3 dni sprzeciwu do Ministra Przemysłu i Handlu.

W razie gdy Minister Przemysłu i Handlu nie poweźmie decyzji w ciągu 7 dni od daty otrzymania sprzeciwu, zawieszona uchwała lub decyzja staje się obowiązująca.

Minister Przemysłu i Handlu wyznacza komisarzy rządowych wynagrodzenie z funduszy Związku Elektrowni Polskich.

§ 11. W obradach władz Związku mają prawo brać udział stali delegaci Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych.

Nadto Ministrowie Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych mogą delegować do Związku innych delegatów dla omawiania zagadnień specjalnych.

§ 12. Wszelkie spory członków Związku między sobą oraz spory między członkami i Związkiem, które powstaną na tle działalności Związku, podlegają rozpoznaniu przez sąd polubowny z wyłączeniem zwykłej drogi sądowej.

Nakazy i zakazy, wydawane przez Związek Elektrowni Polskich w charakterze organu Ministra Przemysłu i Handlu, nie mogą być zaskarżone do sądu polubownego.

Jeżeli w ciągu 14 dni od wezwania o poddanie sporu rozpoznaniu przez sąd polubowny wezwany nie wyznaczy sędziego polubownego albo sędziowie polubowni nie dokonają wyboru przewodniczącego, każda ze stron ma prawo zwrócić się do Ministra Przemysłu i Handlu o wyznaczenie sędziego polubownego lub przewodniczącego.

Do sądu polubownego mają zastosowanie przepisy części pierwszej księgi III Kodeksu Postępowania Cywilnego.

§ 13. Do czasu mianowania przez Ministra Przemysłu i Handlu, w myśl § 7, członków Rady i dyrektora Związku Elektrowni Polskich funkcje Rady spełnia obecna Rada Związku, do której ponadto wchodzi członkowie Komitetu Zakładów Elektrycznych do Spraw Świadczeń Rzeczowych, którzy dotychczas nie byli członkami tej Rady, a funkcje dyrektora spełnia obecny dyrektor tego związku.

§ 14. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do terminu, który wskaże obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych o ustaniu obowiązku świadczeń rzeczowych (art. 47 ust. (1) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) A. Roman.

508.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 września 1939 r.

o ustaleniu terminu wykupu asygnat, którymi dokonano wypłaty wynagrodzenia za pobrane zwierzęta pociągowe.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 sierpnia 1939 r. o wypuszczeniu asygnat (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 534) i rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 29 sierpnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 535) zarządzam co następuje:

§ 1.

Asygnaty, którymi dokonano wypłaty za zwierzęta pociągowe pobrane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 sierpnia 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 74, poz. 502) bądź na podstawie ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) będą wykupywane przez kasy skarbowe po upływie 45 dni od daty wystawienia asygnaty.

§ 2.

1. Asygnaty, o których mowa w § 1, mogą być przedstawione do wykupu w dowolnej kasie skarbowej.

2. Przy wykupie asygnat ma być przedstawiony — na żądanie kas wypłacających — dowód, na podstawie którego asygnata została wydana (np. dowód wykonania świadczenia, dowód pobrania lub inny dokument wymieniony na przedniej stronie asygnaty).

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

509.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 września 1939 r.

w sprawie powszechnego zezwolenia na przywóz niektórych towarów.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555), udzielam powszechnego zezwolenia na przywóz w okresie 10 dni od chwili wejścia w życie obwieszczenia niniejszego następujących towarów:

- a) artykuły przemysłowe o charakterze produkcyjnym (surowce, maszyny, urządzenia i narzędzia);
- b) kawa, herbata, śledzie, słonina i smalec;
- c) alkaloidy, środki lecznicze i chemiczno-farmaceutyczne (nie w postaci specyfików) z wyjątkiem szczepionek, surowic i organo-preparatów.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

510.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 4 września 1939 r.

o warunkach udzielania pozwoleń na przywóz towarów z zagranicy i wywóz towarów za granicę.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pozwolenia na przywóz towarów z zagranicy i wywóz towarów za granicę będą udzielane:

- 1) Wojskowym Związkom przemysłowym w granicach ich uprawnień statutowych.
- 2) Branżowym centralom zakupu i sprzedaży zorganizowanym jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jeżeli poddadzą się kontroli Ministerstwa Przemysłu i Handlu, polegającej w szczególności na:

- a) zatwierdzaniu umowy spółki i jej zmian;
- b) zatwierdzaniu składu osobowego organów spółki i jej prokurentów oraz ustalaniu wynagrodzeń tych osób;
- c) sprawowaniu nadzoru nad działalnością spółki przez osoby upoważnione do tego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

3) Spółkom prawa handlowego, wymienionym w wykazach firm uprawnionych do dokonywania przywozu i wywozu, które będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

W stosunkach do tych spółek stosuje się przepis § 1 pkt. 2) lit. c).

4) Instytucjom rządowym, samorządowym, ubezpieczeń społecznych oraz przedsiębiorstwom państwowym na warunkach, ustalanych przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 2.

Minister Przemysłu i Handlu może w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach udzielać zezwoleń na przywóz z zagranicy i wywóz za granicę niektórych towarów firmom, nieokreślonym w § 1, ustalając każdorazowo warunki przywozu i wywozu.

§ 3.

Zyski bilansowe spółek, wymienionych w § 1 pkt. 2), przekraczające 0,5%, mogą być zużyte jedynie na cele, wskazane przez Ministra Przemysłu i Handlu.

W stosunku do firm, wymienionych w § 1 pkt. 3) i § 2 procent zysku uzyskanego z transakcji eksportowych i importowych, który może być zużyty tylko na cele wskazane przez Ministra Przemysłu i Handlu, ustala Minister Przemysłu i Handlu każdorazowo.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.